

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 3/11

V Luxembourggu, 3. februarja 2011

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-403/08
Football Association Premier League in drugi proti QC Leisure in drugim
in C-429/08

Mediji in informacije

Karen Murphy proti Media Protection Services Ltd.

**Po mnenju generalne pravobranilke J. Kokott teritorialni dogovori o izključnosti
glede prenosa nogometnih tekem kršijo pravo Unije**

*Pravo Unije ne omogoča, da se prepove prenos nogometnih tekem Premier League v živo v
gostiščih z uporabo tujih dekodirnih kartic*

Football Association Premier League (FAPL) je združenje prve angleške nogometne lige za trženje tekem te lige. Združenje FAPL svojim licencejemalcem načeloma podeli izključno pravico, da oddajajo tekme na svojem ozemlju oddajanja, večinoma v svoji državi, in jih gospodarsko tržijo. Da bi si zagotovili izključnost, se imetniki licence sočasno zavežejo, da bodo preprečevali, da bi se lahko njihove oddaje gledale zunaj območja oddajanja. Zato mora vsak imetnik licence kodirati satelitski signal in ga kodiranega pošiljati naročnikom na ozemlju, ki mu je dodeljeno. Naročniki lahko signal odkodirajo z dekodirjem, za katerega je potrebna dekodirna kartica. Poleg tega so z dogovorom o izključnosti določene omejitve prometa z avtoriziranimi dekodirnimi karticami zunaj licenčnega ozemlja.

Postopka v glavni stvari glede teh dveh predlogov za predhodno odločanje se nanašata na poskus izogibanja tej izključnosti. Podjetja v Združenem kraljestvu uvažajo dekodirne kartice iz tujine, v teh zadevah iz Grčije, in jih tam ponujajo gostiščem po ugodnejši ceni kot izdajatelj televizijskega programa v tej državi. Ta praksa omogoča prenos nogometnih tekem Premier League v živo v gostiščih v Združenem kraljestvu z uporabo grške dekodirne kartice. Združenje FAPL si prizadeva to sodno preprečiti. Zadeva C-403/08 se nanaša na civilnopravno tožbo združenja FAPL proti uporabi tujih dekodirnih kartic. Podlaga zadeve C-429/08 pa je kazenski postopek zoper lastnico puba, ki je prikazovala tekme Premier League z uporabo grške dekodirne kartice. V obeh postopkih je High Court Sodišču predložilo več vprašanj o razlagi prava Unije.

Generalna pravobranilka Juliane Kokott meni, da sporne izključne pravice povzročajo razdelitev notranjega trga na medsebojno ločene nacionalne trge, kar močno posega v svobodo opravljanja storitev.

Glede morebitnega upravičenja omejitve svobode opravljanja storitev je generalna pravobranilka presodila varstvo industrijske in komercialne lastnine, zlasti pa vprašanje, ali glede satelitskega prenosa nogometnih tekem v živo obstajajo pravice, katerih poseben predmet zahteva razdelitev notranjega trga. Glede tega najprej navaja, da je poseben predmet pravic glede prenosa nogometnih tekem v živo njihovo gospodarsko trženje. V obravnavanem primeru se prenos nogometnih tekem v Premier League v živo trži predvsem s pristojbinami za dekodirne kartice. Glede tega generalna pravobranilka J. Kokott meni, da se z uporabo tujih dekodirnih kartic ne posega v ekonomsko trženje spornih pravic. Navsezadnje se za te kartice plačujejo ustrezne pristojbine. Sicer te niso tolikšne kot pristojbine, ki se zahtevajo v Združenem kraljestvu, vendar ne obstaja posebna pravica, da se v vsaki državi članici zahteva drugačna cena za storitev. Prej je v skladu z logiko notranjega trga, da se cenovne razlike med državami članicami s trgovino izravnajo. To, da se pravice do oddaje tržijo na podlagi teritorialne izključnosti, vodi do ustvarjanja dobička na podlagi izključitve notranjega trga. Tako poseben predmet pravic do prenosa nogometnih tekem ne upravičuje razdelitve notranjega trga in zato niti ne zadevnega omejevanja opravljanja storitev.

Dalje generalna pravobranilka meni, da niti pogodbeni omejitvi, da se lahko dekodirne kartice uporabljajo v državi članici izvora le za domače ali zasebne namene, ne pa za komercialne, za katere se plačuje višja naročnina, ne more utemeljiti ozemeljske omejitve svobodnega opravljanja storitev. Sicer pa lahko zadevna država članica določi pravice, ki avtorjem omogočajo, da ugovarjajo priobčitvi njihovih del v gostiščih.

Glede vprašanja, ali prikazovanje neposrednega prenosa nogometnih tekem v gostiščih krši izključno pravico do javne priobčitve varovanih del javnosti v smislu Direktive o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi¹, generalna pravobranilka pojasnjuje, da v trenutnem stanju prava Unije ne obstajajo obsežne pravice varstva v zvezi s priobčitvijo neke oddaje javnosti brez vstopnine.

Generalna pravobranilka J. Kokott meni tudi, da je izvajanje svobode opravljanja storitev v skladu z Direktivo o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo² in evropskim konkurenčnim pravom. Uporabi Tudi Direktiva o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali vključujejo pogojni dostop³ ne nasprotuje uporabi tujih dekodirnih kartic.

POJASNILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnega pravobranilca je, da Sodišču predloži popolnoma neodvisen predlog odločitve za obravnavani primer. Nato se sodniki Sodišča posvetujejo. Sodba se razglasi pozneje.

POJASNILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče o nacionalnem sporu ne odloči. Naloga nacionalnega sodišča je, da o sporu odloči v skladu z odločitvijo Sodišča. Ta odločitev Sodišča enako zavezuje tudi druga nacionalna sodišča, ki odločajo o podobnem problemu.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov bo objavljeno na dan predstavitve na spletnem mestu Curia.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca (+352) 4303 2793

Posnetki predstavitve so na voljo na

Slike predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

¹ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10).

² Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, str. 15).

³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/84/ES z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali vključujejo pogojni dostop (UL L 320, str. 54).